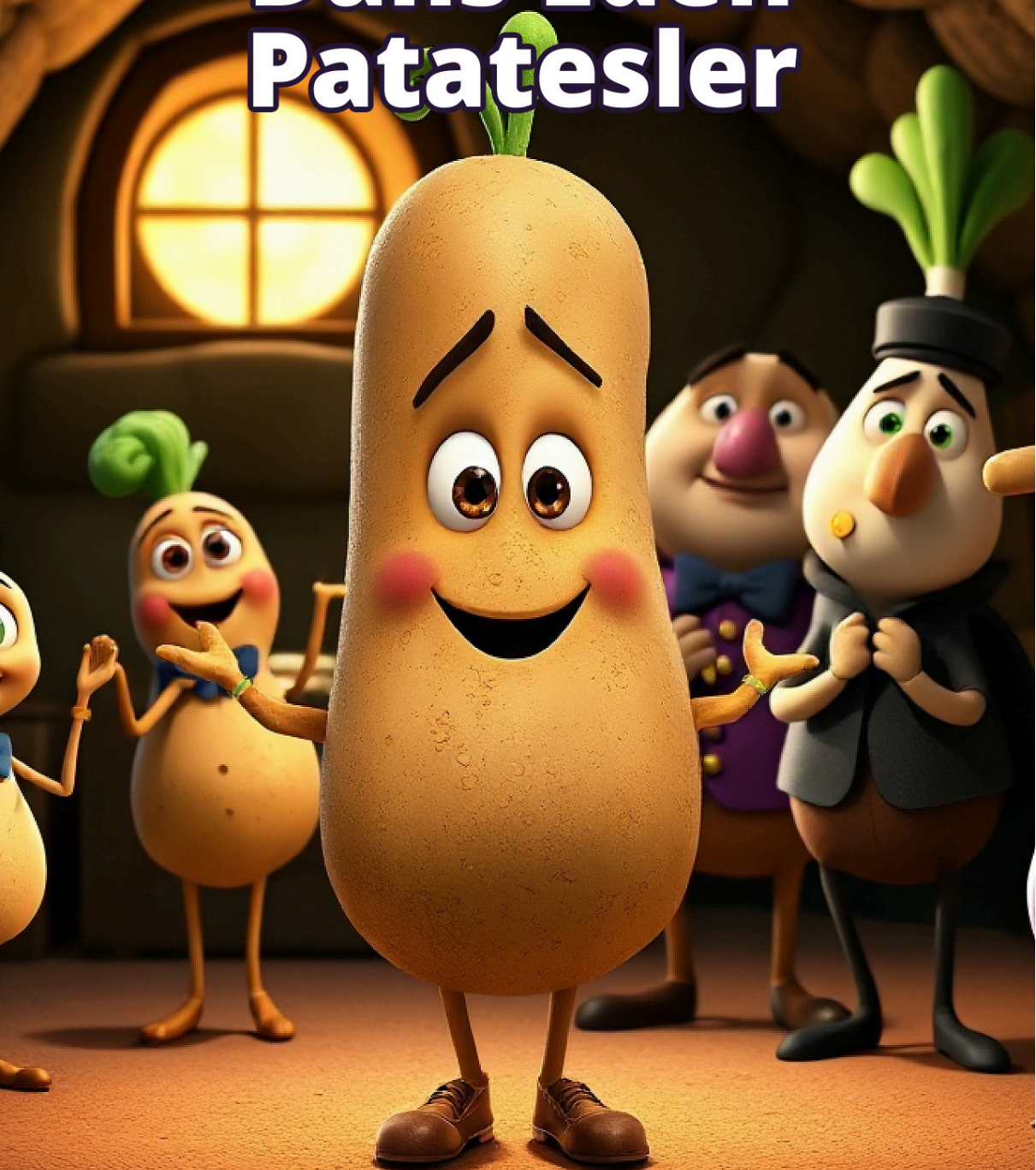

Dans Eden Patatesler

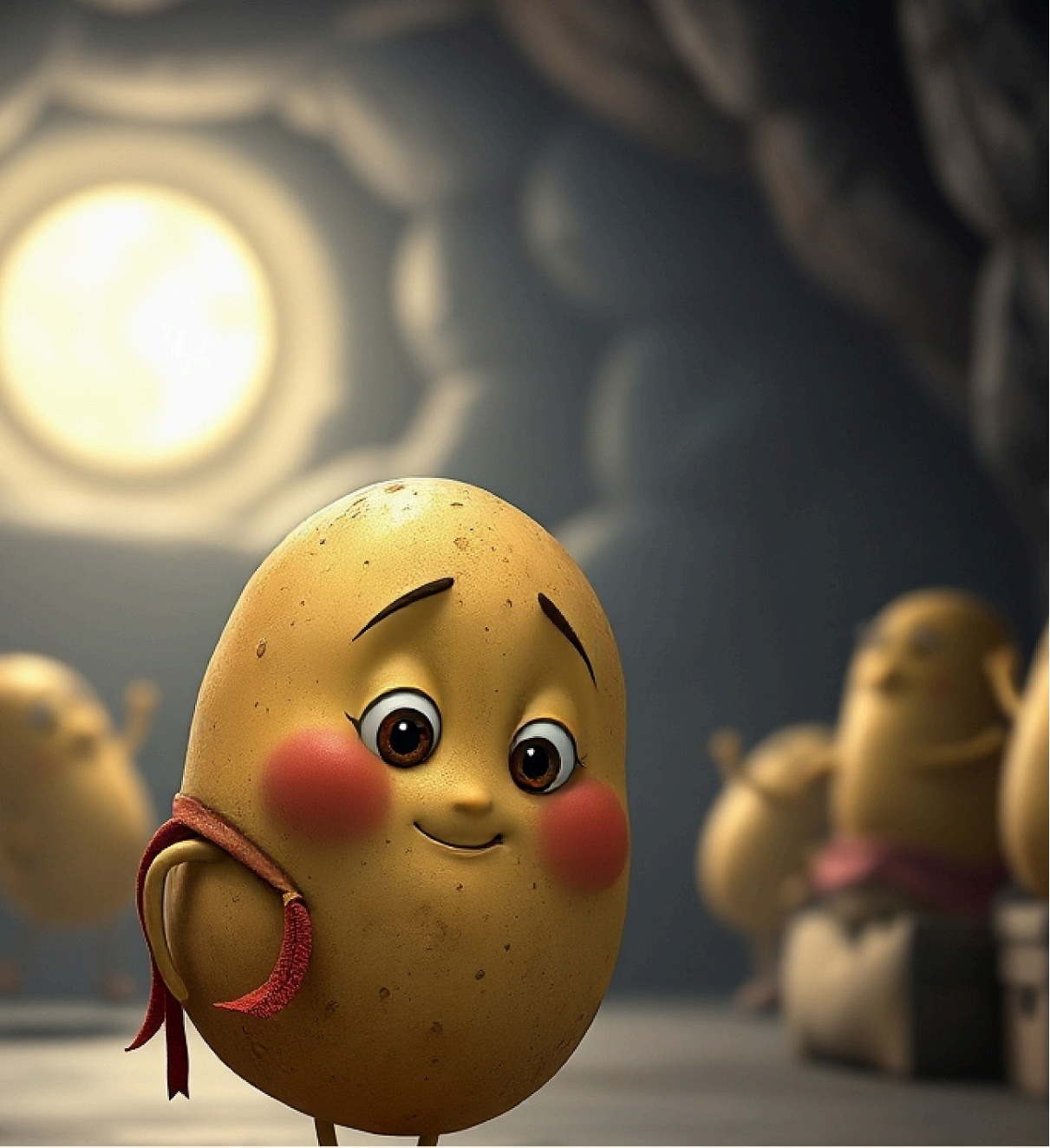
Yavuz DEMİRKIRAN

Dans Eden Patatesler

Yavuz DEMİRKİRAN

Çiftçi Joe'nun çiftliğinin derinliklerinde, gıcırdayan ahşap merdivenlerin ötesinde serin ve karanlık bir mahzen vardı. Her gece, ay yükselip çiftlik derin bir uykuya daldığında büyülü bir şey olurdu. Patatesler uyanırdı. Küçük kollarını kıpırdatır, kısa bacaklarını gererlerdi. Bu gece özeldi. Gizli gece yarısı dans yarışmasının gecesiydi.

Mahzenin köşesinde, Spud adında küçük bir patates diğerlerinin çalışmasını izliyordu. Yuvarlak ve altın kahverengiydi, minik çilleri ve kocaman, umutlu gözleri vardı. Küçük kırmızı bir boyun atkısı ve küçük kahverengi dans ayakkabıları giyyordu. Spud dans etmeyi çok severdi ama denediğinde yuvarlak gövdesi sallanır, kısa bacakları birbirine dolanırdı. "Ben çok sakarım," diye iç çekti.

Tam o sırada, Spud'un en iyi arkadaşı Pip zıplayarak yanına geldi. Pip ince, krem rengi bir patatestendi; başında kıvrırcık yeşil bir filiz ve parlak mavi bir papyon vardı. "Saçmalama, Spud!" dedi Pip. "Sadece kendi hareketlerini bulman gerekiyor. Ben seninle çalışırım!" Pip hızlı bir dönüş yaptı, sarı bileklikleri parladı. Spud gülümsedi ama karnında hâlâ bir kıpırtı vardı.

Gece yarısı tam vaktinde, jüri üyesi Masher bir sandığın üstüne çıktı. Mor bir yelek giymiş, boynunda altın bir düdük olan iri, kahverengi bir patatesti. "Hoş geldiniz, dansçılar!" diye gürledi. "Bize en iyi hareketlerinizi gösterin!" Patatesler alkışladı. Spud bir soğan çuvalının arkasından baktı. Kalbi güm güm güm atıyordu. Dans etmek istiyordu ama ayakları yere yapışmış gibiydi.

Yarışma başladı. Patatesler tek tek dans etti. Kimi döndü, kimi zıpladı, kimi komik tekmeler attı. Herkes alkışladı ve güldü. Sonra sıra Spud'a geldi. Yavaşça öne çıktı, yuvarlak gövdesi titriyordu. "Yapamam," diye fısıldadı. "Ben çok yuvarlak ve sakarım." Ama Pip cesaret verdi: "Yapabilirsin, Spud! Sana inanıyoruz!"

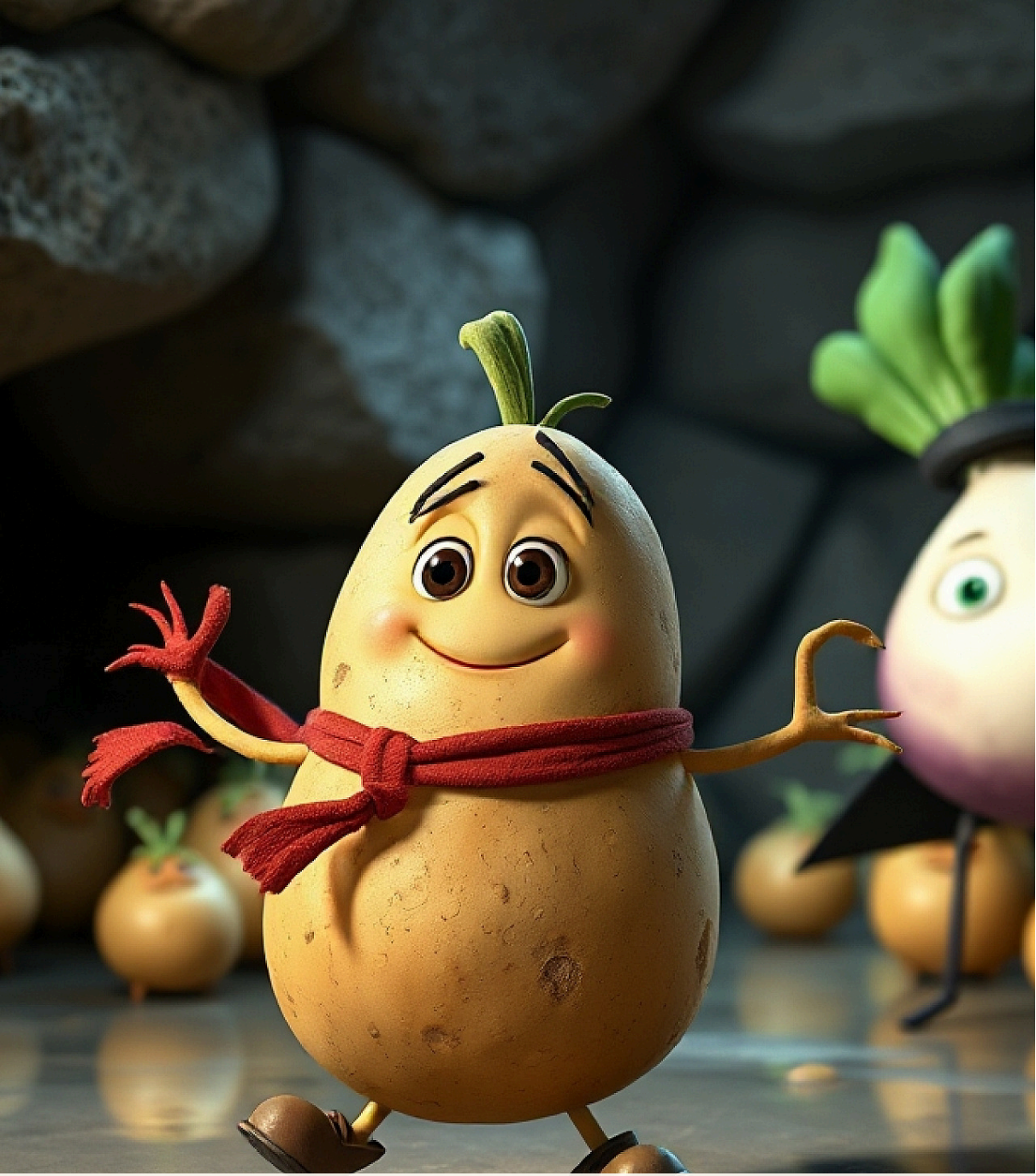
Spud derin bir nefes aldı. Pip'in sözlerini düşündü. Sonra hareket etmeye başladı. Poposunu kıkırdattı, kollarını salladı ve komik küçük bir zıplama yaptı. Diğer patatesler kıkırdadı ama kötü niyetle değil. Spud'un hareketleri farklıydı ve eğlenceliydi! Etrafında döndü ve herkesi güldüren sallak bir dans yaptı. İçinde özgüven büyümeye başladı.

Aniden mahzen kapısı gıcırdayarak açıldı. Bir gölge süzüldü içeri. Bu, Belalı Şalgam'dı! Yüksek yakalı siyah bir pelerin ve minik siyah bir şapka giyiyordu. Sinsi yeşil gözleri yaramazlıkla parlıyordu. "Ha! Dans yarışması mı? Ne saçma!" diye alay etti. "Eğlencenizi mahvedeceğim!" Bir ipi çekti ve bir kova su devrilerek dansçılara doğru sıçradı.

Patatesler şaşkınlıkla bağırdı ve dağıldı. Şalgam güldü: "İşte yarışmanız mahvoldu!" Ama Spud arkadaşlarının ıslak zeminde kaydığını gördü. Düşünmeden ileri atıldı. Yuvarlak gövdesi bir top gibi yuvarlandı ve sallak hareketlerini kullanarak kovayı itti. Sonra komik bir dans yaptı, kıpırdanıp zıpladı ve su zararsızca yana sıçradı.

Şalgam şaşırdı. "Ne yapıyorsun?" diye bağırdı. Spud durmadı. Daha hızlı dans etti, kırmızı atkısı uçtu. Döndü ve zıpladı, diğer patatesler de onun komik hareketlerine katıldı. Kısa sürede herkes birlikte dans ediyordu ve ıslak zemin kıkırdayan, kaygan bir dans pistine dönüştü. Şalgam eğlenceyi mahvedemedi çünkü eğlence çok güçlüydü!

Masher altın düdüğünü çaldı. "Düzen! Düzen!" diye seslendi. Ama gülümsüyordu. "Şalgam, yarışmamızı bozmaya çalıştın ama Spud'un cesareti ve hızlı düşünmesi günü kurtardı. Ve bak —herkes birlikte dans ediyor! Arkadaşlık işte budur." Şalgam'ın sinsi gözleri kocaman açıldı. İyilik beklemiyordu. Biraz utandı.

Şalgam geri çekildi, siyah pelerini sarktı. "Ben... ben sadece katılmak istedim," diye mırıldandı. Spud dans etmeyi bıraktı ve Şalgam'a baktı. "O zaman bize katıl!" dedi. "Herkes için yer var." Şalgam'ın dikenli yaprakları dikleşti. Şapkasını çıkardı ve sakar bir şalgam dönüşü yaptı. Herkes güldü ve alkışladı. Şalgam ilk kez gülümsedi.

Masher altın düdüğünü kaldırdı. "Bu yılın dans yarışmasının kazananı... Spud!" diye açıkladı. "Cesareti, iyiliği ve tamamen özgün hareketleri için!" Patatesler yüksek sesle tezahürat yaptı. Pip, Spud'a sarıldı. "Başardın!" diye bağırdı. Spud gülümserken gamzeleri görüldü. Kazandığı için değil, cesur olduğu ve arkadaşlarına yardım ettiği için gurur duydu.

O geceden sonra Spud bir daha çok yuvarlak ya da sakar olmaktan endişelenmedi. Sallak hareketlerinin özel olduğunu biliyordu. Kendine inanmanın ve iyi bir arkadaş olmanın gerçek cesaret gerektirdiğini de biliyordu. Ve bazen dans etmenin en iyi yolu sadece kendin olmaktır.

Gece yarısı dans yarışmaları daha da eğlenceli hale geldi. Şalgam her hafta geri döndü, belalı biri olarak değil, bir arkadaş olarak. Hatta Şalgam Taklası adında yeni bir dans bile icat etti. Spud ve Pip birlikte çalıştı ve Spud diğerlerine komik hareketlerini öğretti. Mahzen kahkahalar ve arkadaşlıkla doldu ve herkes kendini hoş karşılanmış hissetti.

Bir gece, dans bittikten sonra Spud, Pip ve Şalgam'la oturdu. Mahzen penceresinden aya baktılar. "Eskiden çok sakar olduğumu düşünürdüm," dedi Spud. "Ama şimdi biliyorum ki farklı olmak sorun değil. Ve seni cesaretlendiren arkadaşların olması her şeyi değiştiriyor." Pip başını salladı, filizi sallandı. "Ve kendine inanmak en güzel danstır."

Yani eğer bir gün gece yarısı Çiftçi Joe'nun mahzenine uğrarsanız, iyi dinleyin. Küçük patates ayaklarının tıptırtısını duyabilirsiniz. Altın bir düdüğün çaldığını duyabilirsiniz. Ve kırmızı atkılı, yuvarlak küçük bir patatesin özgüvenle dans ettiğini görebilirsiniz. Çünkü o mahzende herkes kendin olmanın en büyük cesaret olduğunu öğrenir.